

[Nør Christensen]

kan henvise til folk, der er eksperter på disse områder. Jeg mener ikke, hr. Ole Bernt Henriksen på dette helt specielle felt er ekspert. Mange andre områder er han ekspert på, men jeg mener ikke på dette felt.

(Kort bemærkning).

Lis Noer Holmberg (CD):

Jeg vil gerne sige det samme til hr. Ahlmann-Ohlsen, som jeg sagde til fiskeriministeren, der desværre var gået, da jeg holdt min ordførertale. Fiskeriministeren sagde nemlig, ligesom hr. Ahlmann-Ohlsen nu sagde, at der havde været meget grundige drøftelser og forhandlinger, før denne miljøplan blev vedtaget. Det er helt i orden, og det er godt, at det har været grundigt bearbejdet, men tiderne ændrer sig, og tingene ændrer sig, og når man hen ad vejen finder ud af, at der er nogle ting, der kører ud på et sidespor, så er det vores opgave herinde at sige: Nu må vi prøve at vurdere! Bruger vi de penge rigtigt, bruger vi de ressourcer rigtigt, som vi har til rådighed? Vi kan ikke tillade os bare at sidde og øse milliarderne ud i havet. Vi bliver nødt til at tænke os om. I den forbindelse vil jeg gerne have lov til at henvise til en konference, der har været afholdt på Risø, hvor Asker Årkrog udtalte, at vandmiljøplanen får mindre effekt. Han udtalte, at man er bange for, at de ressourcer, der er stillet til rådighed her, ikke bliver brugt rigtigt. Det var i efteråret 1988, altså efter at vandmiljøplanen var vedtaget, og vi bliver nødt til også at lytte til de eksperter, der dog ved noget om dette her.

Leif Hermann (SF):

Jeg skal i denne omgang dels beskæftige mig lidt med ministerens afvisning af vores dagsorden, dels komme med et par bemærkninger til den ordfører, der har taget SF's navn i deres mund.

Ministeren siger, at der ingen grund er til at lave sådan en statusrapport den 1. oktober, for vi ved ikke mere den 1. oktober; der er ingen nye rapporter, det er kun foreløbige tal, vi har. Intet nyt materiale før 1. oktober, stadfæster ministeren.

Efter den logik, som hr. Ole Bernt Henriksen så bedårende har forklaret Tinget, må man jo nærmest også tro, at hr. Ole Bernt Henriksen løbende bliver orienteret, hvis der kommer nyt materiale, for det er jo sådan, at der ikke er

kommet noget nyt materiale, og hvis der var kommet det, ville hr. Ole Bernt Henriksen vide det, fordi ministeren får det nye materiale først, og da ministeren snakker med hr. Ole Bernt Henriksen, ville han også have fået det.

Ud fra denne særprægede logik må vi så konstatere, at ministeren regner ikke med, at der dukker noget nyt op. Sært, at ministeren så i efteråret kunne erkende, at landbruget ikke kunne opfylde sin del af vandmiljøplanens målsætninger. Sært, at ministeren så den 2. juni i EF's Ministerråd skal ned og forhandle et direktivforslag, som Folketingets Miljøudvalg skal behandle på onsdag, som vedrører spørgsmålet om beskyttelse af ferskvand, kystvand og havvand mod forurening forårsaget af nitrater fra diffuse kilder.

Hvis ministeren forventer at skulle få noget som helst ud af sine forhandlinger i EF's Ministerråd om dette direktiv, der får denne vandmiljøplan til – i visse henseender – at ligne fumfingrede skriblerier fra en 10-årig skole-dreng, så vil jeg råde ministeren til at få samlet sig sammen til at hitte ud af, hvad der er af statusmuligheder på dette område snarest muligt, for ellers kommer ministeren ikke ind i en sådan forhandlingsposition i forhold til EF-Kommissionen og i forhold til EF's Ministerråd, at ministeren, som hun jo så gerne ønsker, bliver taget alvorligt.

Det er ret forbløffende, at ministeren kan stå og fortælle os, at der på det og det område ikke er noget nyt, og vi kan ingenting før i foråret 1990, når ministeren skal ned og tage stilling til ting, der er så vidtgående, som det direktivforslag, der er udfærdiget den 11. januar i Bruxelles, er udtryk for.

Det, jeg har bedt om, er jo blot en status for at få afklaret noget af den forvirring, der er skabt – og forvirring er der jo også skabt politisk.

Centrum-Demokraterne er dog ærlige og tager den logiske konsekvens af deres argumentation. De siger: Vi er helt sikre på, at der er sket de og de ændringer, og derfor vil vi have revideret denne plan. Det er ærlig snak. At det så er et forligsbrud på tom mave, om jeg så må sige, det må CD selvfølgelig selv om at afhandle med regeringen.

Venstre – nej, her kan man tillade sig sådan at smide antydninger rundt i tilværelsen og så alligevel holde sig inde i folden. Det er ikke anstændigt, og det er ikke forklarligt og rimeligt over for offentligheden.